

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

== ΟΙ ΔΥΟ ΣΠΑΝΟΙ ==

Δνύ σπανοί πεζοπορούσαν μιά φορά φορτωμένοι ό καθέννας από ένα σάκκο. Του ενός ό σάκκος είχε μέσα άχυρι και του άλλου κάρβουνα.

Όταν συναπαντήθηκαν ρώτησε ό ένας τόν άλλο πού πήγαιναν. Ό πρώτος σπανός απήντησε, ότι έχει μαλλιά και πηγαίνει στη πόλι να τά πουλήση. Ό δεύτερος είπε πάλι, ότι έχει λίγο μαργαριτάρι πατρικό του και θέλει να τό ξεκάμη για ν' αγοράση μαλλιά. Τότε λέει ό πρώτος στο δεύτερο :

— Νά ! τούτον τόν μεγαλύτερο σάκκο με τά μαλλιά και δός μου τό μικρό σακκι με τό μαργαριτάρι, γιατί θα σε γελάσουν οι έμποροι αν πιάς για πούλησι στη πόλι. Ό σπανός στην άρχη έκανε ότι δεν ήθελε, τέλος όμως έδέχτηκε με την συμφωνία να μην άνοιξη ό ένας τόν σάκκο του άλλου. Ένωσείται όμως, ότι μόλις έστριψαν στο πρώτο στενό, άνοιξαν και οι δύο τους τους σάκκους με την ιδέα ότι ό ένας γέλασε τόν άλλο, μα είδαν ότι γελάστηκαν και οι δύο.

Γύρισαν λοιπόν πάλι πίσω και συναπαντήθηκαν και συμφωνήσαν να γίνουν άδέρφια. Μετά την.. άδελ. ποιήσι ξεκίνησαν για τή πόλι να ρουν δουλειά. Ήταν Κυριακή και ή εκκλησιά λειτουργούσε. Αυτοί στάθηκαν απ' έξω και μετά την άπόλυσι τούς συναπάντησε ό παπάς και τούς πήρε στην ύπηρεσία του. Συμφώνησαν να πέρουν δυό λίρες τό μήνα, ό ένας να βόσκη μι' αγελάδα κι' ό άλλος να σκουπίξη την αυλή.

Ό σπανός πού έβουσκε την αγελάδα, ύποφρωνε πολύ, γιατί αυτή ή στρίγγλα είχε τό συνήθιο να φοριάζη και να πηλαλάη...

Ό άλλος πάλι με τό σκουπίσιμα άφου έσάρωνε καλά καλά, πετούσε τα σαρίδια ύστερα έξω, μέσα στο χωνι του νερόμυλου, πράγμα πού έκανε τόν μυλωνά να τόν πιάση και να του δώση παρά μία τεσσαράκοντα !

Τό βράδυ ό σπανός πού είχε την αγελάδα έφθασε τάχα χαρούμενος ότι καλοπέρασε. Όμοια και ό δαρμένος απ' τό μυλωνά διηγόταν πώς πέρασε την ήμέρα του «ζωή και κότα» με τό σάρωμα. .

Συμφώνησαν λοιπόν πάλι σάν κατεργαράτοι πούσαν ν' αλλάξουν... γάρην ποιικιλίας την ύπηρεσία τους. Μα δεν πέρασαν καλά ούτε ό ένας, ούτε ό άλλος. Κείνον πούβουσκε την γελάδα κι' έπιασε τό σάρωμα τόν έσπασε ξανά στο έξυλο ό μυλωνάς και τόν άλλον πούχε τό σάρωμα τόν παιδεύε ή γελάδα με τής στρίγγλιές της !

Γι' αυτό τό βράδυ άποφάσισαν να ζητήσουν απ' τό παπά τά μιστά τους και να φύγουν.

Ό παπάς πρόθυμος τούς έδωσε άφεισι και διέταξε τό μικρό τόν άνεμίο του να βγάλη «στό τό ξεροπήγαδο», καθώς τούπε, δυό λίρες και τής άλλες να τής σκεπάση καλά. Άκουσιν οι σπανοί «ξεροπήγαδο» και «λίρες» και σκανταλίστηκαν. Συνενοήθηκαν λοιπόν κρυφά και άντίς να φύγουν μπήκαν τή νύχτα μ' ένα σάκκο μεγάλο και μιá τριχιά στο προαύλιο του παπά πούταν τό ξεροπήγαδο. Άφου δέσθηκε ό ένας απ' αυτούς κατέβηκε στο πηγάδι και βρήκε άντίς λίρες πηγαδίσια λιθόρρα ! Τότε μπαίνει κι' αυτός μέσα στο σακκι και κουναιε τό σχιλί στον άλλο να τόν τραβήξη έξω. Ό σπανός πούταν άπάνω νοιώθοντας τό τραβήγμα έσυρε τό σακκι, τώδε γεμίτο, νόμισε ότι είχε μέσα λίρες και χωρίς να χάση καιρό τό βάζει στον ώμο και τό κόβει λάσπη χαρούμενος, γιατί γέλασε τόν συντροφό του και τόν άφησε στο πηγάδι !

Άπ' τής χουσές όμως αυτές σχέψεις τόν έβγαλε σε λίγο μια φωνάρα π' άκούστηκε μέσα απ' τό σακκι :

— Έωκασα μουρ έ σύντροφε !

Ό φορτωμένος ό σπανός βάζει κάτω τό σακκι να δη τί φωνή ήταν αυτή και... να σου μπρός του ό σύντροφός του π' ύ τόν νόμισε στο πηγάδι ! .

Άπό τή νύχτα, αυτοί οι δύο σπανοί ώρσίστηκαν να ναι τίμοι συναμεταξύ τους και να γελάνε τούς άλλους... Η ΠΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ένας επαρχιώτης στο μελόδραμα :
— Βρε άδερφέ, αυτά τά βιολιά (ή όρχήστρα), δεν μάς άφίνουν ν' άκούσουμε τί λέν αυτοί οι χριστιανοί εκεί πάνω στη σκηνή ! ..

— Ήθελα ν' αγοράσω ένα άλογο και δεν ξέρω πού ν' άποταθώ ;
— Μπα ! ό Χ. έχει ένα για πούλημα.

— Πώς τό ξέρεις ;
— Είμαι βέβαιος ; γιατί χθές του τό πούλησα εγώ ..

Ό σός. γος : — Όταν κανείς κλέβη έστω και τό παραμικρό πράγμα τό μετανοεί άργότερα.
Ό συζυγος : — Θυμάσαι όταν είμαστε άρραβωνιασμένοι μου εκλεβες τόσα φιλιά...
Ό σός. γος : — Δεν λέγω, μα άκουσες τι σου είπα προηγουμένως...

Νά σου πώ, είπεν ένας μικρέμπορος ό ένα φίλο του, πώς να κερδίξης γρήματα. Ν' αγοράσής τώρα πού κανει κρυό θερμόμετρα και να τά πουλήσης όταν θα κινή ζέστη.

— Και τι με τούτο ;
— Νά με τή ζέστη θα... ύψωθούν !

Σκέψις μεθυσαμένου :

— Άπερίεργο πράγμα ! Όταν δυάω δεν τό πέρνει κανείς χαμπάρι κι' όταν πιάω κρασί, όλος ό κόσμος τό βλέπει !

Τό τραπέζι στρωμένο, τό φαί άχνίζει.
— Κύττα Μαρία πού εν' ό Κύριός σου, θα κρυώση τό φαί, λείε ή κυρία στην ύπηρεσία της, νησιώτισσα πρωτόπειρη.

Κ' ή Γηνιακιά, ή όποία βρήκε τόν κύριό της να τριβή τά δόντια του με τή βουρτσά :

— Ό άφεντικός κυρία, άκονίζει τά δόντια του ! .

Ο ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΟΣ

Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΚΥ

Ό Μάξιμος Γκόρκυ, ό γνωστός Ρώσος μυθιοτοιογράφος, παρακληθείς από κάποιον εκδότη να συγγράψη την αυτοβιογραφία του, έγραψε τά έξης :

«1878 μαθητευόμενος ύποδηματοποιός, 1879 έμποροεπάλληλος, 1882 ύπομάγειρος πλοίου, 1883 βοηθός άρτοποιού, 1884 άρτοποιός, 1886 άοιδός περιπλανώμενος, 1887 πωλητής υήων στους δρόμους, 1888 ύποψήφιος δι' αυτοκτονία. 1889 ύπάλληλος δικηγόρου. 1891 άλήτης άνά τή Ρωσία, 1893 άχθοφόρος σιδηροδρομικού σταθμού και τό 1894 έδημοσιεύθη τό πρώτο μου έργον !... ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΚΟΡΚΥ.»

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Σφραγίδες ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Ζερμπίλα Ε'ρειπίδου 7.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΑΝΤ. Ι. ΘΡΟΥΒΑΛΑ Ιατρού. Άκτινολογία, ακτινογραφία, ακτινοθεραπεία. Έφαρμογή όλων των μεθόδων ήλεκτροθεραπείας. Όδός Σταδίου 51. Ώρα 10—1 και 5—8.

Α. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ, πτυχιούχος χειρουργός, όδοντίατρος, Πειραιώς 9. (οικία Τραχίλη). Ταχεία και άνώδυνος θεραπεία δι ειδιχώς μεθόδου.